

Հայերէն լեզուի չորորդ պահը

Հինգշաբթի 19 Մարտ 2020

Q. Ενεστώτας της οριστικής ρημάτων με κατάληξη σε -al

հիւանդանալ ~ απαρέμφατο του αρρωσταίνω [hivantanal] < հիւանդ [hivant] ~ ἄρρωστος

կը հիւանդանամ [gı hivantanam]

կը հիւանդանաս [gi hivantanas]

կլ hիւանդանայ [gı hivantana]

կը հիւանդանանք [g1 hivantanq]

կը հիւանդանար [g1 hivantanaq]

կը հիւանդանան [gı hivantanan]

խաղալ ~ απαρέμφατο του *παιζω*

Ιηηαλ ~ απαρέμφατο του κολυμπάω

ἴριθεμα ~ απαρέμφατο του πηγαίνω

աղէկնալ / լաւանալ ~ απαρέμφατο του αναρρώνω ≠ հիւանդանալ

ρ̄νωνικό ~ απαρέμφατο του κοιμάσι

μῆναι ~ απαρέμφατο του μένω, κατοικώ

αριθμητική ~ απαρέμφατο του ξυπνάω

խնդալ ~ απαρέμφατο του γελάω

βανιάλ ~ απαρέμφατο του *avoiýa*

հասկնալ ~ απαρέμφατο του κατα-

$$\mathbf{L}, \mathbf{P} \in [\mathbf{v} \; \sigma \tau]$$

σύμφωνο], *hiün*
իիսանը ~ *άρρωστος*

$\pi_1(E) \cong \pi_1(O)$

Лягушки

Hannanul

դիւրաւ ~ εύκολα

հարկաւ ~ φυσικά // անշուշտ

Φ. Διάλογος – Ερκήσιουτρήιν

Բարեւ, ինչպէ՞ս ես:

- ### - Բարեւ, լաւ եմ:

Աղեկ եմ... Ծնորհակալ եմ:

- Ի՞նչ կ' ընես կոր:

Վաղը Փարիզ կ' երթամ: Ճամպրուկս կը պատրաստեմ:

- Հնագույն կը մնաս:

Մեծ մօրս քովը կը մնամ: Մեծ յարկաբաժին ունի: Քաղաքին կեղրոնին մէջ կը գտնուի: Շատ յարմար է ինձի համար:

- Իսկ՝ ինք ինչպես է:

Հիմա լաւ է: Կամաց-կամաց կը լաւանայ:

- ### - Իրեն բարեւ ըսէ՛:

Հարկաւ զինք քեզի համար կը բարեւեմ:

Բառապաշտութեան

Վաղի ~ αύριο [vaghı]

Փարիզ ~ Παρίσι [P'ariz]

յարկաբաժին ~ διαμέρισμα [hargapajin]

κινητή ~ απαρέμφατο του βρίσκω [kidnel]

զանուիլ ~ απαρέμφατο του βρίσκομαι [k1dnvil]

ρηψι ~ (μετάθεση + γενική) στο σπίτι / κοντά [qov]

համար ~ (μετάθεση + δοτική) για [hamar]

Τ. Προσωπικές αντωνυμίες στη δοτική

Ονομαστική → Δοτική

ku → **හුද්හ** [indzi]

դուն → **պեղի** [qezi]

ան → **անոր** [anor]

մենք → **մեզի** [mezi]

դուք → **ձեզի** [tsezi]

անոնք → **անոնց** [anonts]

ո՞վ → **որո՞ւն**

Որո՞ւն համար է:

- Ի՞նչ:

Այս նույրը:

- Մեծ մօրս համար է:

Ինծի՞ համար չէ:

- Ո՛չ, անոր համար է:

Բառապաշտ՝

նույր ~ [nvèr] δώρο

Ե. Προσωπικές αντωνυμίες στη γενική

Օνομαστική → Γενική

ես → **իմ ...-ս** [im ... -s]

դուն → **քու -ն** [qu ... -t]

ան → **անոր ...-ը** [anor ... -i]

մենք → **մեր ...-ը** [mer ... -i]

դուք → **ձեր ...-ը** [tser ... - i]

անոնք → **անոնց ...-ը** [anonts ... - i]

n'վ [ov ?] → **որո՞ւն** [vorun ?]

Ո՞ւր կը մնաս: [Ur gi mñas ?]

Որո՞ւն քովը կը մնաս:

Մեծ մօրս քովը կը մնամ:

Իր քովը կը մնամ:

2. Κείμενα – Գրութիւններ

Արամը **իմ** պզտիկ եղբայրս է: **Իմ** քովս կ'ուզէ մնալ: **Իմ** հետս միշտ
կ'ուզէ խաղալ:

Թրքերէնի հետ հայերէն ալ կը սորվիմ: Հայերէնս շուտ կը լաւանայ,
իսկ՝ թրքերէնս կամաց-կամաց: Ի՞նչ ընենք:

Մամայիս հետ հայերէն չեմ խօսիր: **Իր** հետը ֆրանսերէն կը խօսիմ:
Ծարաթավերջ յաճախս **իր** հետը կը մնամ: **Իր** հետը ճատրակ կը
խաղամ: Յաճախս կը խնդանք:

Բառապաշտություններ

Եղբայր ~ αδελφός → (γενική) եղբօր

ուզել ~ απαρέμφατο του θέλω

շուտ ~ γρήγορα

կամաց ~ σιγά

կամաց-կամաց ~ σιγά-σιγά

շուտ ≠ կամաց

շարաթավերջ ~ σαββατοκύριακο

ճատրակ ~ σκάκι

պզտիկ ≠ մեծ

Օταν το πλαίσιο είναι γνωστό, η συγκυρία δεδομένη, το τρίτο πρόσωπο για το οποίο μιλάμε οικείο,
χρησιμοποιούμε την αντωνυμία: (ον.) **ինք**, (δοτ.) **իրեն**, (γεν.) **իր**

Ե. Δοτική και Γενική Ουσιαστικών

Στη σημερινή γλώσσα οι μορφές της γενικής και της δοτικής των ουσιαστικών είναι οι ίδιες.

Γενική:

Αυτό το βιβλίο είναι το δώρο του αδελφού μου.

Այս զիրքը իմ եղբօրս նուէրն է:

Δοτική:

Το στέλνω τώρα στον αδελφό μου.

Չայն հիմա եղբօրս կը դրկեմ:

Γενική:

Paris'in merkezi küçüktür.

Փարիզին կեղրոնք պատիկ է:

Δοτική:

Paris'e selam söyle !

Փարիզի բարել ըստ:

Στα αρμενικά, τα **ρήματα** μπορούν να λάβουν τη λειτουργία ουσιαστικών στη φράση. Η γενική και η δοτική των απαρεμφάτων έχει ως κατάληξη το -**ու**

Հայերէն լսելու համար, հեռատեսիլ կը դիմում:

Για να ακούσω αρμενικά, βλέπω τη λεόραση.

Հայերէն զիրքեր զնելու համար, Պէյրութ կ' երթայ:

Για να αγοράσει βιβλία στα αρμενικά, πάει στη Βηρυτό.

Հայերէն կարդալու համար, ամէն օր Ազատ Օր կը բանայ:

Για να διαβάσει αρμενικά, ανοίγει κάθε μέρα την Αζάντ Ορ.

Τα ρήματα σε -**ἱ**ι μετατρέπουν το -**ἱ**- σε -**ἴ**- όταν αλλάζουν πτώση.

Հայերէն սորվելու համար, Հալէպ կ' երթամ:

Για να μάθω αρμενικά, πηγαίνω στο Χαλέπι.

Ծնորհընվ հայերէն խօսելու համար, Պոլիս կ' երթամ:

Για να μιλήσω αρμενικά όπως πρέπει, πάω στην Πόλη.

Խնդալու համար յաճախ ապուշ բաներ կը պատմէ:

Για να γελάσουμε λέει συχνά ανοησίες.

Հայերէն սորվելու իր ջանքը հիանալի է:

Η προσπάθεια του / της για να μάθει αρμενικά είναι αξιοθάλαστη.

Այս ծրաբը դէպի Ֆրանսա որկելու ժախսը չ արժեր: Ծատ սուլ է:

Τα έξοδα της αποστολής αυτού του δέματος στη Γαλλία δεν αξίζουν. Είναι πολύ ακριβά.

Իր լավուն պատճառը անծանօթ ու անհասկնալի մնաց:

Η αιτία του κλάματός του / της παρέμεινε άγνωστη και ακατανόητη.

Բառապաշտութեան՝

հԵՐԱՏԵՍԻԼ ~ ԴԵԼԵՇԱԾ

Պէյրութ ~ Բղբան

Հալէպ ~ Խալեպի

γνηρήρην ~ όπως πρέπει, τίμιος, κομψός

ῷα ~ προσπάθεια

განაკვეთი

2. Հրամայական – προστաκτιկή

զրել

զրէ՛ → γράψ !

զրէցէ՛՛ը → γράψե !

մտածել ~ απαρέμφατο του σκέφτομαι, νομίζω – հեռաձայնել ~ απαρέμφατο του τηλεφωνά
տարբեր ~ διαφορετικός, διαφορετιկά

Ինծի շուտ նամակ զրէ՛: Ինծի համար անոր բարեւ ըսէ՛: Չիս համբուրէ՛:
Մեզի հեռաձայնէ՛:

Մամա՝ խնդրեմ, այսօր քէօֆթէ եփէ՛:

Պապա՝ խնդրեմ, ինծի Զահրատին նոր գիրքը գնէ՛:

Տղաս՝ խնդրեմ, ինծի իմակ մը դրկէ՛:

Աղջիկ՝ խնդրեմ, մեծ մօրդ քով վազէ՛, իրեն ըսէ՛ որ ճաշը պատրաստ է եւ
իրեն կը սպասենք: